

циплінарну відповідальність адвокатів у Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі утворюються строком на 3 роки кваліфікаційно-дисциплінарні комісії адвокатури. Ці комісії утворюються у складі двох палат – атестаційної та дисциплінарної.

Згідно п.15 Положення про кваліфікаційно-дисциплінарну комісію адвокатури, затвердженого Указом Президента України від 5 травня 1993 р. № 155/93, дисциплінарна палата кваліфікаційно-дисциплінарної комісії вирішує питання про притягнення адвоката до дисциплінарної відповідальності та розглядає порушені з цих питань справи, приймає рішення про застосування дисциплінарного стягнення або про відмову у притягненні адвоката до дисциплінарної відповідальності.

Право порушення дисциплінарного провадження на підставі п. 33 Положення належить голові дисциплінарної палати, який попередньо розглядає інформацію, що стосується підстав притягнення адвоката до дисциплінарної відповідальності. Таким чином, на підставі ст. 13 Закону України «Про адвокатуру» виключним правом кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури є встановлення наявності чи відсутності в діях адвоката дисциплінарного проступку.

У зв'язку з цим викладена в постанові про відмову в порушенні кримінальної справи відносно адвоката В.В.Я. думка дільничного інспектора міліції про наявність в діях адвоката дисциплінар-

ного проступку є упередженою та необгрунтованою, вона не може бути прийнята до уваги Вищою кваліфікаційною комісією адвокатури при розгляді скарги, оскільки питання притягнення чи відмови у притягненні адвоката до дисциплінарної відповідальності не належить до компетенції органів внутрішніх справ. На цій підставі посилання скажника на зазначену постанову дільничного інспектора є необгрунтованою.

Отже, за результатами розгляду справи, керуючись ст. 33 Положення про кваліфікаційно-дисциплінарну комісію адвокатури, голова дисциплінарної палати дійшов правильного висновку.

Вища кваліфікаційна комісія адвокатури вважає, що постанова голови дисциплінарної палати регіональної Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури від 29 жовтня 2010 р. про відмову в порушенні дисциплінарного провадження відносно адвоката В.В.Я. у зв'язку з відсутністю підстав для притягнення адвоката до дисциплінарної відповідальності, є обгрунтованою та підстав для її скасування не вбачає, а скарга Ю.В.М. не підлягає задоволенню.

В діях адвоката В.В.Я. не виявлено порушень Закону України «Про адвокатуру» та Правил адвокатської етики.

Враховуючи наведене, Вища кваліфікаційна комісія адвокатури, керуючись ст.ст.14, 16 Закону України «Про адвокатуру» та п.п.10, 10¹, 20–23¹ Положення про Вищу кваліфікаційну комісію адвокатури,

ВИРШИЛА:

1. Скаргу Ю.В.М. – залишити без задоволення.
2. Постанову голови дисциплінарної палати регіональної Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури від 29 жовтня 2010 р. про відмову в порушенні дисциплінарного провадження відносно адвоката В.В.Я. – залишити без змін.
3. Секретарю Вищої кваліфікаційної комісії адвокатури про прийняте рішення повідомити скажника.
4. Матеріали справи повернути до регіональної КДКА.

Голова Вищої кваліфікаційної комісії адвокатури

В. І. Висоцький

РІШЕННЯ № VI/5–145

28 квітня 2011 р.

м. Київ

Вища кваліфікаційна комісія адвокатури при Кабінеті Міністрів України, розглянувши у відкритому засіданні справу за скаргою Р.О.В. на рішення регіональної Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури від 15 грудня 2010 р. про закриття дисциплінарного провадження відносно адвоката Т.В.М.,

ВСТАНОВИЛА:

10 листопада 2010 р. Р.О.В. звернулась до регіональної Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури зі скаргою на дії адвоката Т.В.М., в якій просить анулювати його свідцтво про право заняття адвокатською діяльністю.

Скарга Р.О.В. мотивована тим, що адвокатом Т.В.М. були грубо порушені вимоги Закону України «Про адвокатуру» та Правил адвокатської етики. Зокрема, Р.О.В. зазначила, що адвокат Т.В.М. ухилився від належного та сумлінного

виконання угоди про надання правової допомоги від 30 червня 2010 р.: не заявляв необхідні, на думку Р.О.В., клопотання, схиляв до співробітництва зі слідством, небагато часу приділяв на підготовку позиції захисту. Також Р.О.В. зазначила, що Т.В.М. фактично відпрацював 500,00 доларів США із отриманих 5000,00 доларів США.

Відповідно до рішення регіональної Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури від 15 грудня 2010 р. дисциплінарне провадження за скаргою Р.О.В. закрито в зв'язку з відсутністю підстав для притягнення адвоката Т.В.М. до дисциплінарної відповідальності.

Рішення мотивовано тим, що між Р.О.В. та адвокатом Т.В.М. фактично виник спір про розмір невідпрацьованого гонорару, який підлягає вирішенню судом, а тому підстави для анулювання свідцтва про право заняття адвокатською діяльністю відсутні.

Не погодившись з рішенням регіональної Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури від 15 грудня 2010 р., Р.О.В. звернулася до Вищої кваліфікаційної комісії адвокатури України зі скаргою на зазначене рішення.

У своїй скарзі Р.О.В. просить розглянути її звернення та прийняти рішення про притягнення адвоката Т.В.М. до дисциплінарної відповідальності.

27 квітня 2011 р. на адресу Вищої кваліфікаційної комісії адвокатури від Р.О.В. надійшло повідомлення телеграфом з проханням відкласти розгляд справи, у зв'язку з неможливістю прибуття на засідання Комісії.

Обговоривши це клопотання, Вища кваліфікаційна комісія адвокатури вважає за можливе розглянути справу у відсутність скаржниці, вважаючи достатніми для розгляду справи по суті наявні в матеріалах справи письмові докази.

Заслухавши доповідача, перевіривши матеріали справи Вища кваліфікаційна комісія адвокатури вважає, що скарга Р.О.В. не підлягає задоволенню.

З огляду на те, що має значення для розгляду скарги Р.О.В., Вищою кваліфікаційною комісією адвокатури встановлено наступне.

25 червня 2010 р. до адвоката Т.В.М. звернувся І.С.М. з проханням бути захисником Р.О.В., яка була затримана 24 червня 2010 р. за підозрою у

скоєнні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 149 КК України. При цьому І.С.М. представився близьким родичем Р.О.В. та просив адвоката Т.В.М. забезпечити захист Р.О.В. з питання обрання запобіжного заходу, не пов'язаного із взяттям під варту.

Від укладення угоди про надання правової допомоги І.С.М. відмовився та просив укласти таку угоду саме з Р.О.В.

Питання щодо оплати послуг адвоката І.С.М. взяв на себе, сплативши на користь адвоката Т.В.М. в якості авансу грошову суму в розмірі 5000,00 доларів США.

30 червня 2010 р. між адвокатом Т.В.М. та Р.О.В. було укладено угоду про надання правової допомоги. Відповідно до умов цієї угоди адвокат Т.В.М. прийняв на себе зобов'язання бути захисником Р.О.В. на досудовому слідстві та в суді.

Комісією також встановлено, що на виконання зобов'язань за договором про надання правової допомоги від 30 червня 2010 р. адвокат Т.В.М. звертався до відповідних осіб з питання надання відомостей, що характеризують Р.О.В., неодноразово зустрічався з Р.О.В. з питань підготовки позиції захисту, брав участь в судовому засіданні при обранні запобіжного заходу.

Комісією встановлено, що Р.О.В. відмовилась від послуг адвоката Т.В.М. та звернулася до нього з вимогою про повернення коштів, стверджуючи, що він фактично відпрацював 500,00 доларів США. Водночас, адвокат Т.В.М. відмовився повертати суму гонорару, посилаючись на належне виконання ним своїх зобов'язань за договором.

Така відмова в поверненні гонорару, на думку Вищої кваліфікаційної комісії адвокатури, і стала причиною виникнення спору між адвокатом Т.В.М. та Р.О.В.

Разом з тим, спір про повернення невідпрацьованого гонорару, відповідно до вимог ст. 12 Закону України «Про адвокатуру» належить вирішенню у судді та не може вважатися підставою для притягнення адвоката Т.В.М. до дисциплінарної відповідальності.

На підставі викладеного, Вища кваліфікаційна комісія адвокатури, керуючись ст. 14 Закону України «Про адвокатуру», п.п. 10, 10¹, 20, 21, 23¹ Положення про Вищу кваліфікаційну комісію адвокатури,

ВИРІШИЛА:

1. Скаргу Р.О.В. – залишити без задоволення.
2. Рішення регіональної Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури від 15 грудня 2010 р. про закриття дисциплінарного провадження відносно адвоката Т.В.М. – залишити без змін.
3. Секретарю Вищої кваліфікаційної комісії адвокатури про прийняте рішення повідомити скаржницю та адвоката Т.В.М.
4. Матеріали справи повернути до регіональної КДКА.

Голова Вищої кваліфікаційної комісії адвокатури

В. І. Висоцький